
een concreet antwoord

Misschien hebt u de laatste nummers van Helpende Handen, die niet speciaal het karakter hadden dat „ons” V.U.-bladnummer eigen is, niet zo volledig gelezen als u anders deed. Daarom kom ik u ditmaal persoonlijk op de hoogte stellen van wat er met onze spaargelden gaat gebeuren als de 100% subsidie-regeling voor de Vrije Universiteit straks een feit geworden is. Misschien denken enkelen van u: waar moeten (mógen) we nu nog voor sparen. Maar de meesten van u zullen wel beseffen dat met eenzelfde subsidie als de rijksuniversiteiten *onze bijzondere christelijke* universiteit, wil ze haar *eigen* karakter kunnen behouden, dan meer dan ooit de steun in ideële en materiële zin nodig heeft van *allen* die haar van harte *welgezind* zijn.

Nu sparen wij, met of zonder busje, voor de *medische faculteit* van de Vrije Universiteit. Dat betekent dat onze opbrengst *in de eerste plaats* bestemd wordt voor aanvulling op de kosten van ons ziekenhuis. U hebt in de laatste financiële jaarstukken kunnen lezen met welke bedragen wij de exploitatie ervan hebben aangevuld. Het laat zich aanzien dat dit bedrag in de toekomst kleiner zal worden. Dan blijft er echter nog veel over waaraan wij met gel-

delijke steun tegemoet kunnen komen.

In de tweede plaats zullen onze opbrengsten mee worden bestemd voor het wetenschappelijk werk ten behoeve van lichamelijk en geestelijk gehandicapten. Aan de verwezenlijking van die plannen wordt hard gewerkt en t.z.t. hoort u van ons alles over de concretisering ervan. U begrijpt dat zoiets niet van de ene op de andere dag een aanwijsbaar begin heeft. In veel landen wordt hiervoor gewerkt en men zal zich daarvan nauwkeurig op de hoogte moeten stellen. Dat alles kost veel tijd — dus veel geld. Nauw hiermee samen hangt de *revalidatie* van de gehandicapte mens: ook daarvoor kunnen we uit de opbrengst van onze busjesactie helpen voor de benodigde bedragen.

In de derde plaats werd door velen van u de gedachte geopperd van hulp op medisch gebied in de zgn. ontwikkelingslanden.

Nu is het u zeker bekend dat onze Vrije Universiteit nauwe relaties heeft met de Vrije Universiteit in de Congo (Midden Afrika). Die universiteit daar is de enige Protestantse. Ze bestaat nu ruim 3 jaar (er zijn daar nog een vrij grote R.K. en een neutrale universiteit).

In de Congo leven ruim *twee miljoen protestanten* die een

eigen universiteit op hoge prijs stellen. Deze Congolese Vrije Universiteit wil nu ook een medische faculteit stichten en als eerste aanloop is daar een aanvullend bedrag van ruim f 300.000,— voor nodig (in 1970 en 1971).

Heren directeurs stelden aan het moderamen van Vrouwen V.U.-Hulp voor de opbrengst van 1969 van onze busjes daarvoor ter beschikking te stellen. De uitvoering van dit project komt niet in de plaats van een van de eerstgenoemde plannen. Ook daarvoor *blijven* wij dus sparen —.

Heren directeurs besloten voortaan de gelden, door V.V.H. bijeengebracht, te storten in een *afzonderlijk fonds*, waaraan de naam „V.U.-fonds Helpende Handen” gegeven zal worden. In de commissie die dit fonds gaat beheren, zullen ook enige vertegenwoordigers van V.V.H. uitgenodigd worden zitting te nemen.

Op deze wijze hoop ik u voldoende ingelicht te hebben over wat we in de toekomst mogen doen met de opbrengst van de busjes.

Nu zou ik u één ding willen vragen: zoudt u dit blad, ná lezing, willen doorgeven aan iemand van uw familie of vrienden die haar busje teruggaf of nog geen spaarster werd? En informeert u dan of ze wéér of óók mee gaat doen?

Ik schrijf dit artikel op 2 januari en u zult daarom begrijpen dat ik eindig met u allen een gelukkig, door God gezegend, nieuw jaar te wensen. Moge de Here ook Zijn zegen schenken over de uitvoering van de plannen, waaraan we mee willen helpen door middel van de inhoud van onze V.U.-busjes.

B. Bos - Koning.